Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 17 (369) ★ Sâmbătă 26 Feb. 1955 ★ 4 pag. 15 bani

ALĂTURI DE UTEMIȘTI porniți la lucru, pionieri!



Pe întreg cuprinsul patriei, tineri și tinere din orașe și sate au început o largă acțiune patriotică de strângere a fierului vechi.

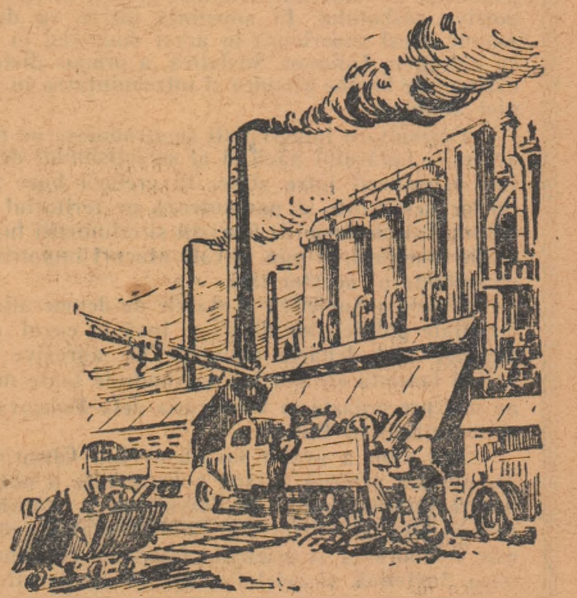
Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor acordă o mare însemnătate acestui lucru. Cu cât se va strânge mai mult fier vechi, cu atât uzinele și fabricile noastre vor primi mai multă materie primă, țara va primi mai multe tractoare, combine, locomotive.

Organizațiile U.T.M., de pionieri, care vor antrena cel mai mare număr de participanți, vor primi diploma de onoare, de asemeni, pionierii, organizațiile de bază U.T.M., și organizațiile de pionieri fruntașe, vor fi premiate. Strângerea fierului vechi să constituie și pentru voi pionierii ca și pentru întreg tineretul din țara noastră o preocupare de fiecare zi.

Pionieri și școlari!

Porniți la strângerea fierului vechi. Organizați întreceri individuale, pe grupe, detașamente, unități și școli.

„Nicio bucățică de fier vechi să nu se piardă“!



★ ★

„TEHNICIENII“ CASEI

După modelul dela școală, Liviu s'a hotărît să instaleze la el acasă o sonerie.

— Vrei s'o facem? a întrebat-o el pe Angela sora lui mai mică.

— Vreau! Numai că n'o să avem tot ce ne trebuie.

— De asta să nu duci grijă. O să găsim noi. De piesele principale am și făcut rost. Tu nici nu știi că am început să lucrez la ea încă de ieri.

— Adevărat? — Hai de-mi arată!

— Mai bine te-ai duce să mai faci rost de niște șnur, că nu ne-ajunge cât am.

Angela n'a mai stat pe gânduri ci a plecat imediat. Unde, nu știu! In orice caz, să găsească șnurul de care avea nevoie. Rămas singur, Liviu și-a adus cutiuța cu sculele de lucru și materialele, și-a'nceput să lucreze mai departe la bobină.

După ce bobina a fost gata, a început să monteze piesă cu piesă. Pe o carcasă de os, în formă rotundă, a montat clopoțelul. Apoi a fixat bobina, în mijlocul căreia a introdus o bucată de fier moale. A prins o lamă deasupra bobinei, în chip de ciocănel, și soneria a fost gata! Mai rămăsese de făcut instalația. Dar Angela nu mai sosea. Ca să nu piardă timp, începu să facă semne pe perete, pe unde trebuia tras firul.

Iat-o și pe Angela.

— Ai găsit?

— Sigur că da, poftim! Și Angela îi întinse un șnur nou-nouț și destul de lung.

— De unde l-ai luat? — întrebă Liviu mirat.

— De unde? — Dela magazin! Unde-l puteam găsi așa de repede?

— Bravo, Angelica. Dar ia spune-mi de unde ai luat bani?

— Am avut eu. Dar să lăsăm asta; să ne grăbim să fie gata până vine mămica.

Soneria a fost montată deasupra ușii. Apoi, Liviu a tras firele până afară, la intrare. Un fir l-a tras la butonul de sonerie, iar celălalt după ușa din antreu, unde, într'o cutie, era așezată o baterie de lanternă.

Primul țârâit, pe care-l auzi când Angelica apăsă pe buton, îl făcu să sară în sus de bucurie.

— E grozav, Angelica, zău așa, izbucni Liviu. Când vin oamenii la noi, n'o să mai fie nevoie să bată cu degetele în ușă și să strige. Acum apasă pe buton, și gata...

— Cred și eu că e mai bine acum. Dar știi ce, Liviule? Hai să plecăm până nu vine mama. După ce intră ea în casă, ne întoarcem și sunăm.

★

Aplecată deasupra plitei, mama pregătea masa. Peste câtva timp vor sosi copiii și soțul.

— Vai, dar copiii trebuiau să fie acasă de mult, se gândi mama.

Un sunet prelung o făcu să ridice capul. Văzu soneria și zâmbi. Inţelese firește, de cine era făcută instalația.

— Poftiți, poftiți, răsună glasul mamei, ieșindu-le în întâmpinare.

★

Soneria pe care a făcut-o Liviu Bibiri, din clasa a VII-a dela Școala mixtă de 7 ani, Nr. 3, din Sebeș, regiunea Hunedoara, nu este prima lui încercare. El și-a construit și o lampă electrică de masă, la lumina căreia își face în fiecare seară lecțiile. De această lampă se folosește și sora lui, ba de multe ori și părinții lui Liviu.

Pe lângă cele arătate, Liviu se ocupă foarte mult cu experiențele de chimie. Lucrul cel mai convingător este însuși laboratorul pe care-l are acasă. Niciodată Liviu nu socotește lecția de chimie învățată, până nu face și experiențele respective.

Laboratorul lui Liviu este cunoscut atât de colegii săi dela școală, cât și de tovarășii profesori.

Gh. NEGREA

Am curățat cartofi

Intr'o zi a venit la noi tovarășul Florea Dumitru, brigadier la G.A.C. „Calea fericirii“, și ne-a chemat să dăm o mână de ajutor la curățatul cartofilor încolțiți. Noi am primit bucuroși. Când am ajuns la Gospodărie, am mai găsit acolo câțiva colectiviști. Ne-am așezat și noi alături de ei și ne-am apucat de lucru. Totodată lucram cântând. Așa, treaba parcă mergea mai repede și mai bine. In câteva ore am terminat de curățat toți cartofii.

Ionescu CORNELIA
Satul Dobrușa-Drăgășani
reg. Pitești

IN RECREAȚIE



— Heel... rup... s'aude glasul unit al voioșilor jucători. Acum se vede care echipă e mai tare.

Cea de a 5-a sesiune a Marii Adunări Naţionale

Marţi 22 Februarie, la orele 10 dimineaţa, au început în capitala patriei noastre lucrările celei de a V-a Sesiuni a Marii Adunări Naţionale. Deputaţi din toate colţurile ţării s'au întrunit, aducând cu ei cuvântul şi voinţa miilor de oameni ai muncii pe care îi reprezintă. Ei au salutat călduros prezenţa în mijlocul lor a conducătorilor Partidului şi Guvernului.

Cu căldură şi însufleţire Marea Adunare Naţională a salutat Declaraţia din 9 Februarie a Sovietului Suprem al U.R.S.S., privitoare la consolidarea păcii şi prieteniei între popoare.

Luând cuvântul la deschiderea sesiunii, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej preşedinte al Consiliului de Miniştri a făcut o amplă expunere asupra situaţiei internaţionale şi a expus principiile politicii externe a ţării noastre.

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat pe larg situaţia nouă care s'a creiat în lumea întreagă, după cel de al doilea război mondial. Astăzi Uniunea Sovietică nu mai este izolată. Alături de ea stă marele popor chinez care numără 600 milioane de oameni, stau celelalte ţări de democraţie populară ale căror popoare s'au rupt din lanţurile imperialismului şi-şi zidesc o viaţă fericită. Lagărul păcii şi socialismului a crescut, s'a întărit a devenit o forţă covârşitoare. Urmând exemplul eroicului popor chinez care şi-a redobândit libertatea, popoarele coloniale se împotrivesc tot mai dârz asupririi imperialiste. Dar imperialiştii nu vor să vadă aceasta şi nu ţin seama că popoarele şi chiar unii fruntaşi politici ai ţărilor capitaliste sunt împotriva războiului. Ei ameninţă mereu cu deslănţuirea războiului atomic. Deşi superioară în acest domeniu, în ceeace priveşte bomba cu hidrogen, Uniunea Sovietică, a propus distrugerea întregului stoc existent de bombe atomice şi întrebuinţarea în scopuri paşnice a energiei atomice.

Cârmuitorii imperialişti se străduiesc pe toate căile să împiedice acţiunile lagărului păcii şi al socialismului de stabilire a unor legături prieteneşti între state. Ei creiază baze militare în apropierea ţărilor democrate şi paraşutează pe teritoriul acestora spioni şi sabotori. Folosindu-se de fasciştii şi criminalii fugiţi din ţările de democraţie populară, ei pun la cale atacuri împotriva reprezentanţilor din străinătate ai acestor ţări.

Uniunea Sovietică şi statele de democraţie populară continuă cu fermitate politica lor de pace. Insă în cazul când imperialiştii vor împinge mai departe planurile lor agresive reînviind maşina de război fascistă ele vor lua la rându-le toate măsurile, aşa după cum au fost preconizate în Declaraţia dela Moscova pentru întărirea păcii şi securităţii în Europa.

Aşa cum a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea sa, politica externă a ţării noastre este o politică de pace, de colaborare internaţională, de dezvoltare a relaţiilor economice şi culturale cu alte ţări. Principiul fundamental al politicii externe a R.P.R. este colaborarea şi prietenia frăţească cu eliberatoarea noastră Uniunea Sovietică, şi celelalte ţări de democraţie populară. Republica noastră tinde spre realizarea unor relaţii de bună vecinătate cu toate ţările. Dar în acelaş timp, oamenii muncii sunt gata să-şi apere oricând, împotriva oricărei agresiuni, libertatea şi fericirea. Aşa cum a spus tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, ei „...vor şti să-şi apere patria şi cuceririle revoluţionare ca nişte oameni care au trecut prin focul luptelor revoluţionare şi au învăţat să-i bată pe duşmani".

După cuvântul şefului guvernului, au mai luat parte la discuţii o seamă de deputaţi printre care Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, Kovacs Gyorgy, scriitor de limbă maghiară, ţăranul muncitor Gh. Pruteanu, academicianul Traian Săvulescu şi tovarăşul general-locotenent Iacob Teclu. Ei şi-au exprimat hotărîrea de a-şi dărui toate puterile întăririi şi înfloririi patriei şi de a înfăptui politica ei de pace. In încheierea sesiunii, Marea Adunare Naţională a adoptat o declaraţie care oglindeşte dorinţa vie a poporului nostru de a sprijini din plin, prin fapte, propunerile făcute de Sovietul Suprem al U.R.S.S., în legătură cu dezvoltarea relaţiilor paşnice dintre ţări.

Tânărul inovator

Acum un an, prin Iulie, întreprinderea 806 de construcţii din Târgu-Mureş a primit trei electropalanuri, un soi de macarale electrice. Bune unelte, ce-i drept. Fiecare ridica 3 tone. Numai că era şi un necaz la mijloc: ghiara unui asemenea electropalan nu putea să ridice decât drept de jos în sus şi atât; dacă voiai să o mişti mai încolo, pentru a da drumul poverii în cutia unui autocamion, degeaba încercai: ghiara era ţeapănă. Ce era de făcut? Există în întreprinderea aceasta o tradiţie: unde nu merge treaba, trebuie numaidecât o inovaţie. Şi utemistul Both Iosif a început să-şi petreacă cea mai mare parte din timpul liber cercetând macaralele cu bucluc şi umplând coale întregi de hârtie cu desene tehnice şi calcule. In mintea lui a prins să se nască ideea unei maşinării care să „învioreze" macaraua, să-i îngăduie şi alte mişcări în afară de acel „jos-sus".

Cărţile tehnice şi sfaturile unor ingineri cu experienţă i-au dat un preţios ajutor. Azi aşa, mâine la fel — proiectul inovaţiei căpăta forme tot mai precise şi iată că, într'o bună zi, Both Iosif prezentă comisiei pentru inovaţii rodul străduinţelor lui

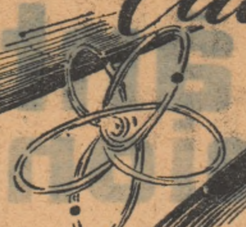
Inovaţia a fost aprobată şi pusă în practică. De prisos să descriem bucuria lui Both şi noul fel în care au lucrat de atunci electropalanurile: fiecare dintre ele înlocuia munca a patru oameni voinici. Alături de Both s'au bucurat sincer şi inginerul Lazăr Tiberiu, care l-a ajutat la proiectare, şi maestrul şef Kosa Bela, care a pus multă inimă la construirea în atelier a prototipului.

Dar utemistul Both Iosif nu s'a oprit aici. Preocupările de inovator, dorinţa de a uşura munca omului prin perfecţionarea maşinii, îi intraseră, cum s'ar zice, în sânge. Au urmat alte inovaţii. De pildă, o aşa numită „Remorcă autoîncărcător", ceea ce înseamnă o macara (are el ce are cu macaralele!) montată pe autocamion sau tractor; deci, ca să încarci o anumită greutate, nu-ţi mai trebuie macara, căci maşina şi-o are pe-a ei!

...Iar acum? Acum Both Iosif se gândeşte la alte inovaţii Una va trebui să uşureze munca sudorului, îmbunătăţind în acelaşi timp calitatea sudurii, alta să înlesnească unsul maşinilor cu ajutorul unei pompe pneumatice, şi aşa mai departe.

Vor reuşi oare şi aceste inovaţii? La asemenea întrebare, tovarăşul Both e prea modest ca să răspundă „da", însă încrederea ce pe bună dreptate o are în forţele sale nu-l lasă să zică „nu"! Aşa că tovarăşul Both va lua o foaie de hârtie şi-un creion, începând a-ţi demonstra ştiinţific în cifre şi date, pe ce se'ntemeiază proiectele sale Eu am văzut această demonstraţie, am simţit dragostea cu care lucrează utemistul Both pentru a uşura munca tovarăşilor săi şi sunt încredinţat de succesele viitoarelor sale inovaţii. Iar faptul că tovarăşul Both a fost primit de curând în rândurile candidaţilor de Partid, îmi întăreşte şi mai mult această încredinţare.

Al. Ovidiu ZOTTA



Cucerirea atomului

IV

de Călin Beşliu

Asistent la catedra de Fizică nucleară

FISIUNEA NUCLEARA A URANIULUI

Data trecută am aflat că în natură există unele elemente care, în decurs de mii şi mii de ani, se transformă treptat în alte elemente prin emisia de particule alfa, beta şi gama. Am văzut că uraniul, pierzând doi protoni şi doi neutroni, se transformă în toriu, element apropiat ca structură şi greutate nucleară. Transformarea continuă, din element în element, până se ajunge la plumb.

Dar iată că în anul 1939, doi savanţi sovietici, Flerov şi Petrjac, au observat că, în anumite condiţii, nucleul de uraniu nu se transformă în nucleul unui element apropiat, ci se rupe în două nuclee, aproape egale între ele dar mult mai uşoare decât nucleul iniţial. Ruperea aceasta bruscă, numită fisiune, dă naştere unei energii uriaşe, de două sute de milioane de ori mai mare decât cea rezultată din combinarea chimică a doi atomi.

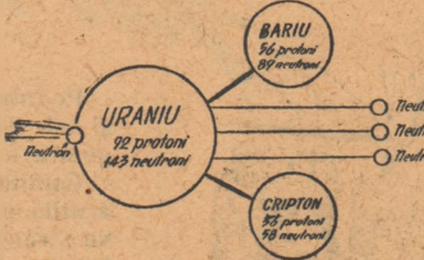
Cam în aceeaşi vreme, fizicianul german O. Hahn descoperă că acest fenomen de rupere bruscă a nucleului de uraniu se produce pe cale artificială, bombardându-se nucleul de uraniu cu neutroni.

Dar să ne oprim mai îndeaproape asupra fisiunii nucleului de uraniu.

Uraniul obişnuit, aşa cum se extrage din mină, este un amestec de trei izotopi, dintre care mai importanţi sunt doi: uraniul care are în nucleul său 92 protoni şi 146 neutroni (total 238) şi uraniul cu nucleul format din 92 protoni şi 143 neutroni. (total 235). Uraniul cu 235 de protoni şi neutroni se găseşte în cantităţi foarte mici în natură. In 140 kg. uraniu se află abia un kilogram din izotopul 235.

Dacă un neutron din afară, cu o viteză foarte mică, loveşte un nucleu de uraniu 235, acesta se rupe brusc în două, formând un nucleu de bariu şi unul de cripton. Totodată, rămân în libertate 3 neutroni. Aceştia au viteze foarte mari din care cauză nu pot sparge alţi nuclei. (S'a observat că numai neutronii cu viteze mici pot sparge nucleul, pe când cei cu viteze mari, nu).

Dacă se găseşte mijlocul de a încetini viteza acestor 3 neutroni, ei ar putea produce spargerea a încă 3 nuclei de uraniu Aceşti 3 nuclei ar pune de asemeni în libertate câte 3 neutroni, în total deci 9. Aceşti 9 neutroni pot produce spargerea a încă 9 nuclei de uraniu,



care şi ei vor elibera câte 3 neutroni, în total deci 27. In foarte scurt timp, numărul neutronilor care pot produce spargerea nucleilor, ar creşte ca o avalanşă, în felul în care o piatră lăsată să cadă pe un povârniş de munte duce cu ea la vale mii de pietre ciocnite pe drum.

Aşadar, nucleii de uraniu se sparg unul după altul, formând parcă un lanţ cu verigi tot mai numeroase. O astfel de reacţie se şi numeşte dealtfel reacţie în lanţ

Se înţelege că o asemenea reacţie dă naştere unei uriaşe energii. Dacă, de exemplu, reuşim să spargem nucleii a 235 grame din izotopul arătat mai sus energia căpătată poate să fiarbă apa conţinută în aproximativ trei sute de mii de vagoane. Dacă am pune cap la cap aceste vagoane am forma un tren lung de aproape 3000 kilometrii!

Am văzut însă că reacţia în lanţ este posibilă numai atunci când am găsi mijlocul de a transforma neutronii rapizi în neutroni lenţi.

CUM INCETINIM NEUTRONII?

Să ne închipuim că pe masă am aşeza nişte bile Spre grămada aceasta de bile trimitem, cu viteză mare, o altă bilă. Aceasta din urmă ciocneşte bilele întâlnite în cale, dar, după fiecare ciocnire, ea îşi încetineşte viteza. Cu cât bilele întâlnite vor fi mai apropiate ın greutate cu bila pe care am trimis-o, cu atât va fi nevoie de mai puţine ciocniri pentru ca aceasta din urmă să-şi piardă viteza

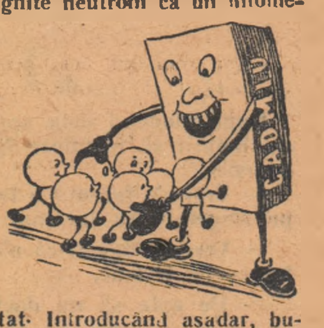
La această experienţă s'au gândit savanţii, când şi-au pus întrebarea cum să încetinească neutronii. Ei au creat aşa numitul moderator. Acesta e alcătuit din substanţe foarte uşoare: hidrogen greu, apă grea, carbon. Neutronii, trecând prin ele, îşi încetinesc viteza.

MANCĂTORUL DE NEUTRONI

Până acum, sursa de energie nucleară ne apare ca un amestec de uraniu şi moderator. Mai lipseşte însă un element foarte important, acela care să ne permită să manevrăm reacţia în lanţ, să o facem mai rapidă sau mai înceată, aşa cum mecanicul de locomotivă, deschizând mai mult sau mai puţin injectorul, variază cantitatea de căldură din focar. In cazul nostru însă, ne-ar trebui un element care să menţină constant numărul de neutroni în stare să producă ruperea nucleilor.

Aceeaşi proprietate are şi un alt element numit borul.

Fizicienii au descoperit un adevărat mâncător de neutroni, cu care se poate încetini mersul reacţiei. Acest mâncător de neutroni este cadmiul, un metal care înghite neutroni ca un înfometat.

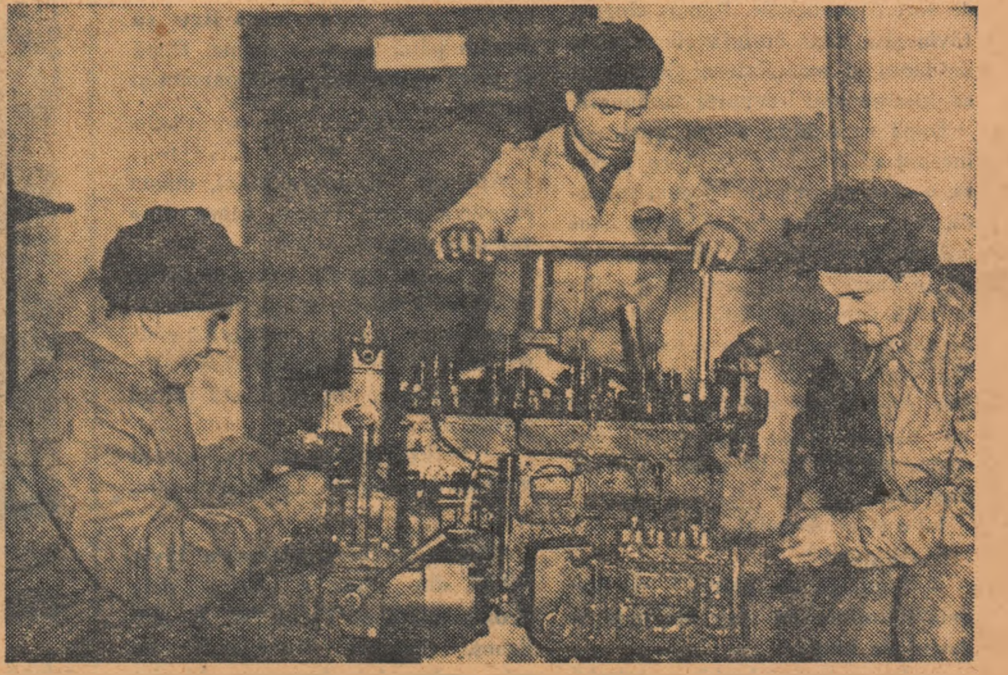


Introducând aşadar, bucăţi de cadmiu, putem obţine un număr constant de neutroni, astfel ca energia căpătată să fie şi ea constantă.

Din aceste trei elemente — uraniul, moderatorul şi cadmiul — au construit fizicienii cuptorul de energie nucleară, aşa numita pilă atomică.

(Va urma)

Pentru campania de însămânţări



Sute de tractoare au pornit la treabă pe ogoarele patriei. Altora li se face ultimul control spre a fi trimise în marea bătălie a însămânţărilor Iată-i pe mecanizatorii dela S.M.T.-„Castelul" — Raionul Medgidia, revizuind motorul unui tractor K.D. 35.

Veşti din şcoli

Invăţăm în şcoală nouă

Astă toamnă s'a terminat în comuna noastră construirea noii şcoli. E o clădire mare, cu clase luminoase şi frumoase în care am şi început să învăţăm.

Noua şcoală are şi laborator. La fiecare lecţie, tovarăşii profesori aduc planşe în clasă, fac experienţe; în felul acesta noi înţelegem lecţiile mult mai uşor.

Ghizela SIMON
clasa a VII-a
Şcoala de 7 ani din comuna Podoleni, regiunea Bacău

In faţa globului



— Iată aici se află ţara noastră...

In faţa globului, Văcărescu Elena din clasa a IV-a B dela Şcoala de 7 ani Nr. 114 din Bucureşti, răspunde la lecţie. Răspunsul său sigur dovedeşte că şi-a pregătit bine lecţia.

Dela prietenii cei mai dragi

Cinci pionieri din şcoala noastră poartă corespondenţă regulată cu pionieri sovietici. Petrişor Silviu — conducătorul detaşamentului 5 — a primit până acum 11 vederi din Uniunea Sovietică, o insignă a pionierilor sovietici, o carte de poveşti şi o placă mică de patefon. Panaite Dumitru a primit şi el în dar vederi şi o placă de patefon.

Cu fotografiile primite s'a făcut un fotomontaj foarte frumos ,iar cântecele imprimate pe plăcuţe au fost difuzate la staţia de radioficare. Acum pionierii se străduiesc să înveţe şi ei melodiile.

Viorica ROTUNDU
instructoare superioară de pionieri, Şcoala de 7 ani din comuna Negreşti, regiunea Iaşi

AŞA TREBUIE SĂ FIE — în fiecare curte

Nu de mult, am citit în „Pionierscaia Pravda" că pionierii şcolii Nr. 296 din oraşul nostru au organizat o patrulă pionierească; ea controlează felul cum se poartă copiii pe stradă Credem că este o acţiune foarte bună!

Numai că asta nu-i de-ajuns. Trebuie să ne îngrijim ca şi în curţile lor, copiii să-şi petreacă timpul liber în chip interesant.

...Odată, comitetul nostru de comsomol a sfătuit unitatea de pionieri să ia sub îngrijirea ei, împreună cu comsomoliştii curţile caselor în care locuiesc pionierii din unitatea noastră. Colectivul de conducere al unităţii s'a bucurat, fireşte, de o astfel de propunere: era pe placul tuturor pionierilor.

Am hotărît în primul rând să construim într'o curte un teren de sport, un fel de mic stadion, unde să se poată juca vara volei şi basket, unde să se poată face exerciţii de atletică uşoară, iar iarna să se toarne apă şi să se amenajeze un patinoar. In altă curte ne-am gândit să amenajăm un colţ roşu, cu o bibliotecă şi o scenă. Iar în a treia curte, un atelier.

Imediat după lecţii, am plecat la casa cu Nr. 126 de pe bulevardul Stalingrad. Să fi văzut curtea casei aceleia!

— Niciun teren de sport nu poate fi amenajat aici!... — a spus cineva. Noi eram însă de altă părere.

Ne-am împărţit în brigăzi. Unii copii aranjau lemnele în stive, alţii dădeau deoparte bolo-



vanii. Curând a intrat în curte un camion. Ni-l trimiseseră în ajutor comsomoliştii dela biroul de autotransport.

Cu ajutorul acestuia am cărat toţi bolovanii din curte. Am adunat toate lemnele — vreo 60 de metri cubi — şi le-am aşezat frumos în stive, într'un colţ al curţii. Astfel am făcut loc destul pentru amenajarea terenului de sport.

Apoi am început să lucrăm în altă curte Administratorul imo-



bilului ne-a pus la dispoziţie o încăpere pentru colţul roşu. Copiii au adus găleţi, perii, cârpe şi s'au apucat să spele şi să deretice. In câteva zile am construit o scenă, am zugrăvit cu vopsea de ulei pereţii şi ramele ferestrelor. Administratorul ne-a dat pentru colţul roşu stoluri frumoase noi-nouţe lămpi de birou...

La inaugurarea colţului roşu au venit copiii din câteva case. Unitatea noastră a organizat pentru ei un concert.

Mai greu a fost cu atelierul. Nu aveam suficiente scule. Dar ne-au venit în ajutor prietenii noştri — comsomoliştii dela uzină, sub a cărei îngrijire se află şcoala noastră Ei ne-au dăruit pentru atelier diferite scule, ne-au adus scânduri şi alte materiale de tâmplărie.

Pionierii unităţii noastre muncesc cu multă tragere de inimă în curţile caselor. La această muncă iau parte toţi copiii, chiar cei mai ştrengari. Ei îndeplinesc bucuroşi sarcinile pe care le primesc.

Am fost sprijiniţi de multe unităţi de pionieri din raionul Frunze din Leningrad. Credem că în curând toate curţile raionului nostru vor deveni de nerecunoscut.

Colectivul de conducere al unităţii de pionieri a Şcolii Nr. 316 din Leningrad.
(Scrisoare publicată în Pionierscaia Pravda.)

Răspundem prietenelor din Focşani

Zeci şi zeci de pionieri şi şcolari din toate colţurile ţării continuă să trimită scrisori prietenelor din Focşani

De data aceasta, am ales două scrisori din care veţi avea cu toţii multe de învăţat

★ ★

Clasei a V-a din Focşani

Dragi prietene!

Incă dela începutul anului noi am pus la cale înfiinţarea unui cerc de Chimie

Ajutate şi de tovarăşul profesor de Chimie, am pus repede pe roate activitatea cercului. Da' ce folos, în jurul meselor încărcate cu tot felul de aparate pentru experienţe, abia dacă se adunau câteva fete Majoritatea preferau să meargă la plimbare sau să-şi găsească altfel de ocupaţii

Tovarăşul profesor aflase între timp că multe din colegele mele doresc să înveţe să fotografieze. Ne-a propus, ca în cadrul cercului să organizăm un curs de fotografi amatori.

Incă dela prima întrunire a cercului, când s'a explicat modul de funcţionare a aparatului de fotografiat, sala era plină

Când am început să lucrăm efectiv adică să fotografiem, să developăm filme sau să le copiem, nu mai lipsea nimeni dela cerc

In acelaşi timp, s'a legat între toate fetele din clasă o prietenie mult mai strânsă ca până atunci, lucru care ne-a ajutat în întreaga noastră activitate

Nadia POPESCU
cl. a IV-a B
Responsabila Organizatorică a cercului de fotografi amatori Şcoala medie de fete Nr 2 Piatra Neamţ

„Colţul viu"

Când am citit scrisoarea voastră, noi, pionierele din clasa a VI-a, ne-am gândit cum am putea să vă ajutăm Şi aşa ne-am amintit de colţul nostru viu.

Poate vă întrebaţi ce legătură are colţul viu cu disciplina. Răbdare! Am să vă explic şi o să vedeţi

La începutul anului, în clasa noastră nu prea era disciplină. Şi asta fiindcă colectivul nostru nu era strâns unit Fiecare făceam ce ne plăcea şi ne purtam cum ne tăia capul

Noi pionierele ne-am gândit atunci că nu se poate să mai meargă aşa.

Am cerut sfatul tovarăşilor profesori. Trebuia să găsim o activitate care să intereseze toate fetele.

Nu-mi amintesc exact cum s'a născut ideea înfiinţării colţului viu, ceea ce ştiu însă, e că, deîndată ce le-am vorbit fetelor despre asta, s'a schimbat cu totul atmosfera la noi în clasă

Dorinţa de a realiza un colţ viu cât mai frumos, a unit întreg colectivul clasei Unele fete au adus ghivece cu flori, altele s'au îngrijit de acvarium şi aşa a apărut în şcoala noastră un minunat colţ viu

Odată cu asta s'a schimbat şi purtarea colegelor noastre Acum colectivul clasei este mândru de această realizare a sa şi ţine să se menţină printre detaşamentele fruntaşe ale şcolii în toate privinţele Aşa am reuşit să alungăm şi indisciplina din clasa noastră

Colectivul clasei a VI-a
Şcoala de 7 ani Nr. 5 fete
Ploeşti

Conducătorul e de vină?



Drăguloiu Mihai se plictiseşte câteodată în ore. Mai ales orele de Matematică nu-i plac. Dela o vreme a găsit un fel nou de a se distra. In momentul când profesorul scrie la tablă, Drăguloiu se furişează încet în spatele unei bănci apropiate şi de acolo face să dispară, fără să fie văzut, căciula lui Ionescu — să zicem. Drăguloiu pune căciula lui Ionescu în banca altui pionier. Adesea, băiatul care se trezeşte cu o căciulă străină în bancă, nu mai aşteaptă recreaţia şi începe să întrebe în şoaptă: A cui e căciula asta?

Toţi cei care aud îşi caută căciulile. Bine'nţeles, nu fără să stârnească oarecare zarvă. Ionescu scânceşte dela locul lui:

— E a mea, mă, cum a ajuns la tine?

Toţi pufnesc în râs. Incet, larma cuprinde întreaga clasă.

Cu greu se mai poate restabili liniştea până sună

In clasa a VII-a dela Şcoala Nr. 38 de băieţi din Bucureşti mai sunt şi alţi pionieri care tulbură bunul mers al lecţiilor. Rar i se întâmplă lui Ilie Gheorghe să fie atent. In ore, găseşte momentul cel mai potrivit să spună glume. Unii îl ascultă. Alţii nu-i dau atenţie.

Uneori, când sună de intrare, clasa a VII-a nu-şi poate stăpâni hohotele de râs până ce profesorul nu observă caricaturile desenate pe tablă de Grigore Ion.

Când Damian i-a spus lui Grigore să nu mai zmângălească tabla înaintea orelor, s'au găsit mulţi pionieri care să zică:

— Lasă-l să deseneze, ce-ai cu el! Ţi-e necaz că tu nu ştii să desenezi?

Mulţi pionieri buni la învăţătură au devenit şi ei indisciplinaţi.

Dacă întrebi de ce sunt în clasa a VII-a pionieri care tulbură liniştea orelor, ţi se răspunde imediat:

— Păi Damian e de vină. El e conducător. De ce nu ia nicio măsură împotriva celor indisciplinaţi.

★

Nu de mult, în clasa a VII-a a fost nevoie să se facă o nouă gazetă de perete. S'a hotărît ca ea să fie lucrată de Damian. Gazeta întârzia să apară. Atunci câţiva pionieri s'au arătat dornici să-l ajute. Neagu Gheorghe a făcut rost de scândură pentru ramă. Popa Alexandru a scris cu îndemânare deviza şi titlul gazetei; Gărăjeu Ştefan a mobilizat pionieri care să scrie articole; Damian a făcut chenarul şi la încleiat bine.

S'a dovedit atunci că nu era posibil ca gazeta de perete să fie făcută de un singur pionier. Alăturându-se mai multe mâini, lucrul s'a făcut şi repede şi bine.

Dar pionierii din clasa a VII-a şi colectivul de conducere au uitat de această întâmplare. Aşa se face că astăzi ei stau nepăsători, aşteptând ca Topârceanu Damian să lupte de unul singur împotriva indisciplinei, sarcină mult mai grea decât aceea a închegării unei gazete de perete.

Dacă mai mulţi pionieri s'ar gândi ce să facă cu colegii lor care provoacă dezordine şi gălăgie în ore, ar fi cu totul altceva. Trebuie ca nimeni să nu mai ia apărarea celor care tulbură lecţiile, ca aceştia să fie criticaţi la gazeta de perete şi în adunările de unitate.



Dar acest lucru nu se poate realiza fără ca mai întâi pionierii să-şi dea seama că este vina oricăruia dintre ei faptul că indisciplina a ajuns o problemă în clasa lor.

Elena DRAGOŞ

Octavian Sava — desen de Burschi

Tică şi Rică matematicieni

Era o seară geroasă, din acelea în care îngheaţă robinetele şi plesnesc ţevile prin pivniţi. Dar, cu toate că era aşa de frig, în camera lor, Tică şi Rică asudau ca la baia de aburi, din pricina unei probleme în care era vorba... de robinete.

E drept că, imediat după prânz, venise Poloboc să-i ajute, dar ei nu-l primiseră. Pompeianu Augustin, în ciuda numelui său atât de istoric, fusese poreclit de băieţii din clasă „Poloboc", fiindcă era rotund şi îndesat ca un butoiaş. Poloboc doar îşi arunca ochii pe cea mai complicată problemă şi cât să numeri până la cinci, o şi rezolva. Putea să aibă problema patru împărţiri, opt înmulţiri şi o regulă de trei simplă, că el tot îi dădea îndată de capăt. Poloboc îşi luase angajamentul c'o să-i ajute pe cei doi la Matematică, materie la care Tică şi Rică aveau nota 5 (adică Rică avea 3, iar Tică 2).

Cei doi prieteni, de îndată ce l-au auzit pe Poloboc sunând, s'au ascuns în bucătărie, fiindcă n'aveau niciun chef să rezolve problema. Şi cum să le ardă de probleme, când în faţa casei îi aştepta un derdeluş nemaipomenit?

De cum îl zăriră pe „Poloboc" îndepărtându-se, Tică şi Rică o zbughiră în stradă. Se întunecase de-a-binelea când se hotărîră ei să intre în casă, nu atât din cauza întunericului, cât din pricina senzaţiei ciudate că nu-şi mai simt nasurile şi urechile. Dar această senzaţie dispăru de îndată ce se apucară, însfârşit, să rezolve problema...

— Mai citeşte-o odată, poate înţelegem ceva, se rugă Tică, scărpinându-se în vârful capului său cam ţuguiat.

Rică citi pentru a suta oară problema, rar, apăsând pe fiecare cuvânt:

— O baie are două robinete. Primul robinet umple baia în 40 de minute, iar al doilea în 30 de minute. In cât timp se umple baia, dacă curg amândouă robinetele deodată?

— Tii, ce mai problemă! oftă Tică. De ce nu curg robinetele la fel? Eu am două picioare. Inchipuie-ţi ce s'ar întâmpla dacă unul ar merge mai repede.

— Poate ai ajunge şi tu odată fără să întârzii — îi răspunse scurt Rică.

— Ia te rog!... De alaltăieri n'am mai întârziat niciodată. Şi dacă vrei să ştii...

Dar Rică începuse să înşire, unele sub altele, rânduri lungi de cifre; deodată, izbucni un strigăt de bucurie:

— Ura! Am găsit!

— Ce? întrebă Tică flegmatic.

— Rezolvarea problemei. Ascultă: Să spunem că primul robinet umple numai o jumătate de baie, iar al doilea cealaltă jumătate. Inseamnă că primul robinet umple jumătate de baie în 20 de minute, iar al doilea în 15 minute. Deci întreaga baie se umple în...

— 35 de minute! exclamă Tică fericit.

— Exact!

Cei doi prieteni începură să tropăie prin odaie de bucurie. Era pentru prima oară că dăduseră ei singuri, neajutaţi de nimeni, de capătul unei probleme.

— Măi Rică, tu eşti un adevărat Termopile, îl lăudă Tică, sărutându-l pe frunte în semn de mare preţuire şi cinste.

— Cine a fost Termopile? întrebă Rică.

— Cum, nu ştii? Un mare matematician din antichitate.

— Termopile? Vezi-ţi de treabă. A fost locul unei bătălii.

— Da?! se miră Tică. Şi de unde ştii tu că n'a fost şi un matematician cu numele ăsta?

— Bine, sunt un Termopile, încuviinţă Rică măgulit la urma urmelor că Tică îi acordase un titlu atât de răsunător.

Dar deodată se schimbă la faţă.

— Vai de mine, Rică, ţi-e rău?

— Nu, dar vreau să ştiu ce face al doilea robinet după ce curge 15 minute? Il aşteaptă pe primul să curgă încă 5 minute singur?

— Da! răspunse Tică sigur pe sine.

— Şi cum îl facem să aştepte? Dacă tot curge înainte? scânci Rică...

— Ei, încep să mă enervez. Il lăsăm să curgă numai 15 minute, apoi îl închidem.

— Dar asta nu dă voie problema, miorlăi Termopile.

— Eh, parcă tovarăşul profesor o să ştie că noi am închis un robinet? îl încurajă Tică.

— Nu, nu se poate!

— Ei spune, măi Rică (nu mai era Termopile, redevenise simplu: Rică). Asta-i problemă pe care s'o rezolve nişte copii? E o problemă pentru vârsta noastră? Tu crezi că cel care a scris cartea ştie s'o rezolve?

— Cred că da.

— Aş! Ne lasă pe noi să ne spargem capul cu ea. Uite, autor de cărţi e cel care a scris Istoria. El nu te lasă să ghiceşti cu cine s'a bătut Decebal...

Dar Rică nu-l lăsă să termine:

— Tică, hai la baie, ordonă el hotărît.

— De-abia am făcut alaltăieri baie, facem iar? se miră Tică.

— Facem problema în baie!

— Şi-acolo o s'o rezolvăm?

— Da! O să demonstrez că rezultatul obţinut de mine este totuşi cel bun. Mergem în baie, dăm drumul la robinete şi-ai să vezi că se umple exact în 35 de minute. Asta se numeşte împletirea teoriei cu practica. Arhimede nu şi-a făcut descoperirea tot în baie?

Şi apoi, ieşind din baie, îşi căutară de lucru pentru ca minutele să treacă mai repede. Dar după mai puţin timp de un sfert de oră, ţârâi prelung telefonul. Cu un gest plictisit, Rică duse receptorul la ureche...

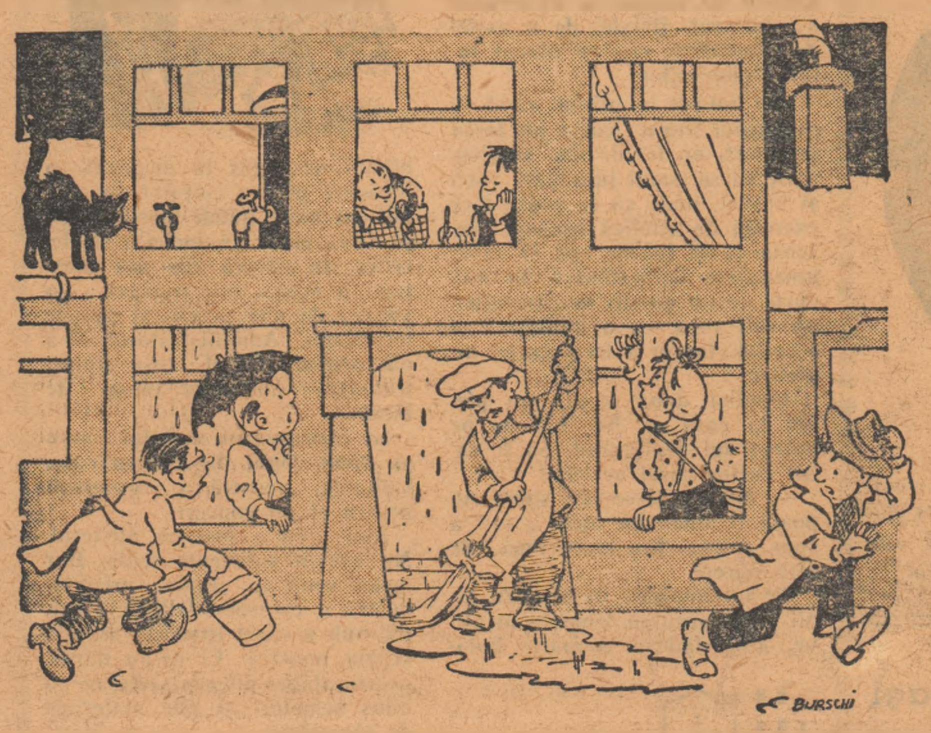
— Auzi, Tică, e Costel dela etajul de sub noi. Ne întreabă dacă şi la noi plouă în casă. Cică la ei plouă!

— Se ţine de glume. Ia dă-mi-l mie!

Şi zmulgând receptorul din mâna lui Rică, se răsti la micul neobrăzat:

— Ascultă, Piciule, dacă-ţi plouă în casă, deschide o umbrelă şi lasă-ne în pace.

— De, copii! Ce poţi să ceri dela nişte copii! Incercă Rică să-l scuze pe micul Costel.



— Ce descoperire? întrebă Tică, uluit de cunoştinţele lui Rică.

— Ce descoperire a făcut n'am idee, dar ştiu că a făcut-o în baie. Probabil c'a descoperit săpunul.

In baie, o nouă piedică s'a ivit însă în calea celor doi matematicieni. Cada nu avea decât un singur robinet. După multe frământări, soluţia a fost găsită de Tică.

— Dăm drumul robinetului dela chiuvetă.

— Şi cum ajunge apa în baie?

— O ducem cu paharul.

— Dar în problemă nu scrie de pahar — protestă Rică.

— Sigur!... Nu scrie, fiindcă vrea să ne încurce; trebuie să ne gândim singuri.

— Atunci am eu o idee mai bună, spuse Rică. Aducem tubul de la aragaz. Punem un capăt la robinetul chiuvetei şi celălalt în baie!

— Ai să vezi, hohoti vesel Tică, tocilarul de „Poloboc" n'o să poată rezolva problema, fiindcă ei nu au aragaz, ci numai un primus.

— Ba nu! spuse Tică, moralizator. Şi noi am fost copii, dar parcă n'am fost aşa. Apoi începu o nouă cugetare:

— Mă gândeam ce autori sunt ăştia care scriu cărţile de Matematică. Oameni, nu glumă!... Păi ce, se compară cu autorii cărţilor de Istorie? Aia îţi spun totul dinainte. Să te lase măcar odată să descoperi cu cine s'a bătut Decebal. Să citeşti, de exemplu, în cartea de Istorie aşa: „Decebal avea două armate. Una merge cu 40 de km. pe oră, iar cealaltă cu 30 km. pe oră. Să se arate cu cine s'a bătut el".

Inainte însă de a avea timpul să răspundă la teribila întrebare, sună din nou telefonul.

— Auzi, Rică, e tot Costel. Intreabă dacă şi la noi a căzut lampa.

— Iar se ţine de glume. Şi, luând receptorul din mâna lui Tică, Rică zbieră la el: „Ascultă, micuţule, să mai vie dirigintele tău la noi să întrebe cum te porţi cu vecinii, că te-ai aranjat!".

Tică nu-l lăsă să sfârşească şi începu şi el să strige: — „Ascultă, micuţule, dacă ţi-a căzut lampa, aprinde o lumânare!" Două clipe după ce Tică închise telefonul, se auziră nişte bubuituri asurzitoare în uşă.

— Trebuie să fie tot Costel, îşi dădu cu părerea Rică.

Tică se apropie încet de uşă şi trase repede clanţa, pregătindu-se să ardă un ghiont nimicitor între coaste micului nepoftit. Dar înăuntru se prăvăli o namilă neagră şi mustăcioasă. Era nea Ilie, intendentul.

Cei doi băieţi rămaseră înmărmuriţi.

— Ce faceţi aici? tună nea Ilie.

— Rezolvăm o problemă de matematică răspunse calm Tică.

— Şi apa de unde curge?

— Din problemă... adică din robinete.

— Unul în 40 de minute şi celălalt în 30 de minute, completă conştiincios Rică. Peste câteva minute se umple cada.

— Peste câteva minute se umple casa! răcni mustăciosul.

— Ei asta-i! Nu cunoşti problema, şi te bagi! i-o întoarse Tică.

Dar nea Ilie se arăta hotărît să bage cu orice preţ.

— Inchideţi imediat robinetele, spuse el cu glas sugrumat.

— Şi problema o rezolvi dumneata? îl întrebă Tică netulburat.

— A ajuns apa la parter, a căzut şi o lampă!

— Eh, te iei şi dumneata după Costel, răspunse Tică la fel de liniştit.

In clipa aceea, clipă pe care probabil că nici Rică şi nici Tică n'o vor uita niciodată, răsunară pe scări strigătele mai multor vecini.

O femeie striga după pompieri, Costel vorbea despre bărci de salvare, însfârşit un alt vecin nu voia decât nişte găleţi.

Ce s'a întâmplat mai apoi e destul de greu de scris. Dar după două ore, când Pompeianu Augustin veni să vadă ce mai fac cei doi băieţi, îi găsi în faţa aceleiaşi probleme nerezolvate.

Tică îl întrebă, după ce-i povesti toată păţania:

— Măi, Poloboc, tu nu ştii ce i-o fi spus intendentul lui Arhimede, când cu descoperirea din baie?

Iar Rică adăugă trist:

— Ei, el era profesor, cred că n'a îndrăznit să-l tragă de urechi.

Poloboc nu ştia ce i-a spus intendentul lui Arhimede, dar ştia în schimb rezolvarea problemei.

— Păi bine, spuse el, abia ţinându-se să nu râdă, voi nu v'aţi dat seama că robinetele băii voastre nu sunt tot una cu cele din carte?

— Ba da, răspunse Rică. Numai că atunci când ne-am dat seama, parterul se şi inundase.

— Dar nici cifra 35 nu e cea adevărată. Dacă un singur robinet umple baia în 30 de minute, cum se poate ca două robinete, curgând laolaltă, să umple cada mai încet?

Şi Poloboc se apucă să le demonstreze problema.

Tică nu înţelegea nimic, dar încuviinţa, dând din cap. Era convins că, până în cele din urmă, o să copieze rezolvarea problemei din caietul lui Rică.

— Eh, şi Matematica, murmură el... Istoria da! Nu te lasă să ghiceşti singur cu cine s'a bătut Decebal... Scrie în carte, s'a bătut la Podul Inalt cu turcii.

În timpul vostru liber

CĂUTAŢI CONSOANELE

In careul de mai jos, toate cuvintele au o singură vocală: „o". Cea mai mare parte din consoane însă s'au şters. Incercaţi să găsiţi consoanele.

Pentru a vă veni în ajutor dăm semnificaţiile câtorva cuvinte.

Orizontal

1. — Dacă reuşeşti să scrii 12 rezultate exacte, câştigi premiul întâi. 4. — Un lucru făcut cu socoteală sau „gură" în Limba rusă. — Il găseşti la întretăierea străzilor. 8. — Fire de cânepă. — „Inima maşinilor". 10. — Când fierbe apa. — Pământ sau... notă muzicală.

Vertical

1. — Ştergar — Se găseşte în penar. 4. — Când cerul nu e senin. — Rezervă. 7. — Verbul „a putea" la pers. I-a, timpul prezent. — In ţara noastră el e stăpân. 10. Tură fără vocale. — Anumite lucrări scrise.

Restul cuvintelor căutaţi-le singuri.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1			O		O			O		
2		O		O	Z	■	O		O	
3	O		O		■			O	P	■
4		■		O			■		O	
5	O		■		C	O		■		O
6	P	O		■	O		O		■	
7	■		O			■		O		T
8		O	R		■		O		O	
9	O	■		O		O	R	■		O
10			O		O		■		O	

Şaradă

Ţintuiesc insecte'n el!

E o plantă
Prima parte,
E şi'n filele din carte.
Când e'n câmp, sub văl de soare,
Leagănă albastră floare.
Când spui
Partea doua,
Spui,
Despre cel ce'n viaţa lui
Munceşte — fără motiv —
Singurel, nu'n colectiv.
Tot cuvântul
De-l citeşti,
La şcolari ai să-l găseşti,
De aflat, nu-i greu de fel:
Ţintuiesc insecte'n el!
(i./.....r)

Redacţia şi administraţia Bucureşti Piaţa Scânteii tel 7 61 00 7 60 10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P T T. 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".